

Sygn. akt I ACa 129/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jan Futro
Sędziowie:	SA Piotr Górecki /spr./ SA Mariola Głowacka
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2013 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. S. (1)**

przeciwko **M. M. (1)**

o sprostowanie materiału prasowego

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 31 października 2012 r., sygn. akt XII C 1885/11

1. oddala apelację,
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 270 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

P. Górecki J. Futro M. Głowacka

Sygn. akt I ACa 129/13

UZASADNIENIE

Powód T. S. (1) wniósł o zobowiązanie pozwanych M. M. (1) - redaktora Naczelnego Gazety (...) oraz J. B. do zamieszczenia w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku w sprawie sprostowań o następującej treści:

1. „W artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 19 czerwca 2011 roku pod tytułem „Ciepłej u burmistrza”, zawarto nieprawdziwą informację, że'„(...) kocioł zasila centralne ogrzewanie na terenie całej szkoły, w tym sali gimnastycznej i mieszkania burmistrza S.". W rzeczywistości podana informacja jest nieprawdziwa, gdyż mieszkanie burmistrza S. nie jest ogrzewane przy wykorzystaniu kotła centralnego ogrzewania w szkole w K.".

2. „W artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 29 maja 2011 r. pod tytułem „Inwestycja spartaczona, niedokończona, ale już zapłacona”, zawarto nieprawdziwą informację sugerującą iż obecne władze Gminy wypłaciły wynagrodzenie za nienależycie wykonane roboty budowlane, dotyczące budowy budynku socjalnego przy ul. (...). S.. W rzeczywistości natomiast, pełna kwota wynagrodzenia została wypłacona dopiero po usunięciu wszelkich usterek stwierdzonych przez Inspektora nadzoru wspólnie z Wykonawcą robót, co miało miejsce w dniu 13.05.2011 r. Do czasu usunięcia usterek, Gmina wypłaciła jedynie bezsporną kwotę wynagrodzenia, nie uwzględniającą wartości prac zakwestionowanych. Odnośnie obowiązku Gminy umniejszenia wynagrodzenia o odsetki karne za opóźnienie w realizacji inwestycji wyjaśnić należy, że zapłata wynagrodzenia należnego Wykonawcy nie wyklucza dochodzenia przez Gminę roszczeń z tytułu kary umownej, błędnie nazwanej „odsetkami karnymi”, za nieterminową realizację inwestycji. W artykule zawarto też nieprawdziwą informację, jakoby pierwotny umowny termin wykonania robót został przesunięty jedynie o miesiąc z uwagi na opóźnienia z przyłączeniem gazu. W rzeczywistości, umowny termin wykonania robót, ustalony pierwotnie na 14.08.2010 r. został przesunięty przez Burmistrza poprzedniej kadencji o ponad 3 miesiące, tj. do dnia 30.11.2010 r.”.

3. „W artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 5 czerwca 2011 r. pod tytułem „Udzielono im pomocy z (...) podatków - lista S.”, zawarto nieścisłą informację, iż „(...) wykaz osób, firm i instytucji, którym w minionym roku udzielono tzw. pomocy publicznej obejmuje tych, do których (...) dopłacili mieszkańcy gminy ze swoich podatków”. W rzeczywistości natomiast, środki, z których udzielona została przez władze gminy pomoc publiczna, pochodziły z budżetu Skarbu Państwa, a nie z budżetu gminy. Środki te pochodzą z dotacji celowej otrzymanej przez Gminę na realizację zadania dotyczącego zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego, a uzyskiwane są w oparciu o przepisy ustawy z dnia 10 marca 2006 r. - o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej (Dz.U.06.160.11320). Ponadto należy wyjaśnić, że jedynie 13 osób z opublikowanej listy uzyskało pomoc publiczną poprzez umorzenie zaległości, odroczenie terminu ich zapłaty lub rozłożenie ich na raty, a żadna z tych form pomocy publicznej nie jest związana z dopłatami przez mieszkańców Gminy. Z tych 13 osób, dwanaście uzyskało pomoc publiczną udzieloną przez Burmistrza poprzedniej kadencji.”

4. „W artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 26 czerwca 2011 r. pod tytułem „O. dyrektorem (...) sportu”, zawarto nieprawdziwą informację, iż wybór na dyrektora (...) J. O. był elementem nieformalnego porozumienia pomiędzy lokalnymi strukturami(...) i (...), dotyczącego poparcia (...) dla szefa (...), a zarazem burmistrza O. T. S. (1). Podana informacja jest nieprawdziwa, gdyż nie zawarto żadnego nieformalnego porozumienia pomiędzy(...) i (...), którego elementem byłby wybór J. O. na dyrektora (...). Wybór tej osoby na dyrektora (...) wynikał z przeprowadzonego konkursu i rzetelnej oceny kandydatów, spośród których nowy dyrektor (...) uzyskał najwyższą ocenę u członków komisji konkursowej. Dodatkowo zaznaczyć należy, że żaden z członków Komisji konkursowej nie jest jednocześnie członkiem struktur politycznych (...) lub (...).”

5. „W artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 3 lipca 2011 r. pod tytułem Sportowa późno, ale wreszcie” zawarto nieprawdziwą informację, iż przetarg na budowę ulicy (...) został ogłoszony dopiero po ostatnich wyborach i zmianie władz. W rzeczywistości natomiast przetarg na budowę ulicy (...) wraz z kanalizacją deszczową został ogłoszony we wrześniu 2010 r. Ponadto należy wyjaśnić nieścisłe informacje zawarte w tym artykule, a dotyczące opóźnień w podpisaniu umowy z wykonawcą robót. Podpisanie umowy na wykonanie robót wymagało bowiem uprzedniego ustalenia spadkobierców po jednym z właścicieli nieruchomości, którym przysługuje roszczenie o odszkodowanie za grunt wydzielony pod drogę i w tej sytuacji nie było w żaden sposób zawinione przez Burmistrza Gminy O.”.

6. „W artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 17 lipca 2011 r. pod tytułem „Spółdzielnia chwali nowe władze O., gdyż zaoszczędzi pieniądze”, zawarto nieścisłą informację sugerującą, iż nowe władze O. remontują drogę, choć obowiązek ten spoczywa po stronie dewelopera -Spółdzielni Mieszkaniowej w O.. Wyjaśnić natomiast należy, że odcinek Drogi(...) od ul. (...), stanowi własność Gminy i to do gminy należy obowiązek jego wyremontowania. Remont tej drogi został wpisany do budżetu na rok 2010 przez władze poprzedniej kadencji. Działania poprzednich władz Gminy, które następnie odmawiały remontu drogi gminnej nie były zatem w żaden sposób uzasadnione.”

7. „W artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 17 lipca 2011 r. pod tytułem „Kosztowny błąd” zawarto nieprawdziwą informację, iż decyzją obecnego Burmistrza kanalizacja burzowa została ułożona w terminie późniejszym niż kanalizacja sanitarna, choć wcześniejsze założenia były odmienne, a obie kanalizacje miały być ułożone przez jednego wykonawcę w jednym wykopie i w jednym czasie. W rzeczywistości natomiast Burmistrz T. S. (1) nie zmienił wcześniejszych ustaleń w sprawie jednoczesnego ułożenia obydwu kanalizacji. Równoczesne wykonywanie kanalizacji sanitarnej oraz deszczowej wymagałoby wniesienia tej ostatniej kanalizacji aportem do spółki (...) co najmniej w połowie ubiegłego roku, a to mając na względzie czas niezbędny dla zarejestrowania aportu w spółce (...), wykonania niezbędnej dokumentacji projektowej, uzyskania pozwolenia na budowę oraz dokonania wyboru wykonawcy. Biorąc pod uwagę, że rozpoczęcie prac związanych z kanalizacją sanitarną nastąpiło na podstawie decyzji o pozwoleniu wydanej w roku 2010 r., to celem jednoczesnego wykonania kanalizacji sanitarnej i deszczowej, uchwała Rady Miejskiej o wyrażeniu zgody na wniesienie deszczówki aportem do spółki (...), powinna zostać podjęta jeszcze za kadencji Burmistrza Pani A. R.. Burmistrz T. S. (1) nie miał zatem żadnego wpływu na oddzielne wykonywanie prac związanych z ułożeniem kanalizacji sanitarnej i deszczowej.”

8. „W artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 07 sierpnia 2011 r. pod tytułem „Przybywa urzędników”, zawarto nieprawdziwą informację, iż rozrasta się liczba urzędników magistratu. W rzeczywistości zatrudnienie pracowników Urzędu Miasta w O. spadło o 3 osoby w porównaniu do stanu istniejącego w momencie objęcia urzędu przez Burmistrza T. S. (1), a mianowicie ze 116 osób na dzień przekazania (...) przez Burmistrza A. R. do 113 osób na dzień 01.08.2011 r.”

Nadto powód wniósł o zobowiązanie pozwanych do przeproszenia powoda poprzez trzykrotne zamieszczenie w prasie lokalnej - Gazeta (...) w odstępach cotygodniowych, ogłoszenia o wymiarach co najmniej 10 cm x 10 cm, przy czym pierwsze ogłoszenie powinno ukazać się w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku o następującej treści: „R. Naczelnny M. M. (2) oraz wydawca Gazety (...) - Kolportaż J. B., (...) s.c. przepraszają Burmistrza O. T. S. (1) oraz wyrażają swoje ubolewanie z powodu naruszenia jego dóbr osobistych na skutek odmowy publikacji sprostowań przesyłanych do publikacji w okresie od czerwca 2011 roku do sierpnia 2011 roku”.

Dodatkowo powód wniósł o zasądzenie od pozwanych zadośćuczynienia w kwocie 1.000 zł na cel społeczny, tj. na rzecz Polskiego (...) oraz zasądzenie solidarnie od pozwanych kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Poznaniu z dnia 31 października 2012 r. nakazał pozwanemu M. R. Naczelnemu Gazety (...) publikację, pod widocznym tytułem (...), w terminie 14 dni licząc od uprawomocnienia się wyroku, tekstu sprostowań następującej treści:

1. „W artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) nr (...) w dniu 19 czerwca 2011 r. pod tytułem „Ciepłej u burmistrza”, zawarto nieprawdziwą informację, „iż (...) kocioł zasila centralne ogrzewania na terenie całej szkoły, w tym sali gimnastycznej i mieszkania S.”. W rzeczywistości podana informacja jest nieprawdziwa, gdyż mieszkanie Burmistrza S. nie jest ogrzewane przy wykorzystaniu kotła centralnego ogrzewania w szkole w K.. T. S. (1) — Burmistrz O.”.

przy czym pozwany winien opublikować sprostowanie w dziale (...) albo zasygnalizować je w tym dziale z jednoczesną publikacją w tym samym wydaniu Gazety.

2. „W artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 29 maja 2011 r. pod tytułem „Inwestycja spartaczona, niedokończona, ale już zapłacona”, zawarto nieprawdziwą informację sugerującą, iż obecne władze Gminy wypłaciły wynagrodzenie za nienależycie wykonane roboty budowlane, dotyczące budowy budynku przy ul. (...). S.. W rzeczywistości natomiast pełna kwota wynagrodzenia została wypłacona dopiero po usunięciu wszelkich usterek

stwierdzonych przez Inspektora Nadzoru wspólnie z Wykonawcą robót, co miało miejsce w dniu 13.05.2011 r. Do czasu usunięcia usterek, Gmina wypłaciła jedynie bezsporną kwotę wynagrodzenia, nie uwzględniając wartości prac zakwestionowanych. Odnośnie obowiązku Gminy umniejszenia wynagrodzenia o odsetki karne za opóźnienie w realizacji inwestycji wyjaśnić należy, że zapłata wynagrodzenia należnego Wykonawcy nie wyklucza dochodzenia przez Gminę roszczeń z tytułu kary umownej, błędnie nazwanej „odsetkami karnymi”, za nieterminową realizację inwestycji. W artykule zawarto też nieprawdziwą informację, jakoby pierwotny umowny termin wykonania robót został przesunięty jedynie o miesiąc z uwagi na opóźnienia z przyłączeniem gazu. W rzeczywistości umowny termin wykonania robót, ustalony pierwotnie na 14.08.2010 r. został przesunięty przez Burmistrza poprzedniej kadencji o ponad 3 miesiące, tj. do dnia 30. 11.2010 r. T. S. (1) — Burmistrz O.”; przy czym pozwany winien opublikować sprostowanie w dziale (...) albo zasygnalizować je w tym dziale z jednoczesną publikacją w tym samym wydaniu Gazety.

3. „W artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 05 czerwca 2011 r. pod tytułem „Udzielono im pomocy z (...) podatków — lista S.”, zawarto nieścisłą informację, iż „wykaz osób, firm i instytucji, którym w minionym roku udzielono tzw. pomocy publicznej obejmuje tych, do których (...) dopłacili mieszkańcy gminy ze swoich podatków. W rzeczywistości natomiast środki, z których udzielona została przez, władze gminy pomoc publiczna, pochodziły z budżetu Skarbu Państwa, a nie z budżetu gminy. Środki te pochodzą z dotacji celowej otrzymywanej przez Gminę na realizację, żądania dotyczącego zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego, a uzyskiwane są w oparciu o przepisy ustawy z dnia 10 marca 2006 r. — o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej (Dz. 2206 1 1601 1 1320). Ponadto należy wyjaśnić, że jedynie 13 osób z opublikowanej listy uzyskało pomoc publiczną poprzez, umorzenie zaległości, odroczenie terminu ich zapłaty lub rozłożenie ich na raty, a żadna z tych form pomocy publicznej nie jest związana z dopłatami przez mieszkańców. Z tych 13 osób, 12 uzyskało pomoc publiczną udzieloną przez poprzedniej kadencji. T. S. (1) — Burmistrz O.”;

przy czym pozwany winien opublikować sprostowanie w dziale (...) albo zasygnalizować je w tym dziale z jednoczesną publikacją w tym samym wydaniu Gazety.

4. „W artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 26 czerwca 2011 r. pod tytułem „O. dyrektorem (...) sportu”, zawarto nieprawdziwą informację, iż. wybór na dyrektora (...) J. O. był elementem nieformalnego porozumienia między lokalnymi strukturami (...) i (...), dotyczącego poparcia (...) dla szefa (...)a zarazem burmistrza O. T. S. (1). Podana informacja jest nieprawdziwa, gdyż nie zawarto żadnego nieformalnego porozumienia pomiędzy(...) i (...), którego elementem byłby wybór J. O. na dyrektora (...). Wybór tej osoby na dyrektora (...) wynikał z przeprowadzonego konkursu i rzetelnej oceny kandydatów, spośród których nowy dyrektor (...) uzyskał najwyższą ocenę u członków komisji konkursowej. Dodatkowo zaznaczyć należy, że żaden z członków Komisji Konkursowej nie jest jednocześnie członkiem struktur politycznych (...)lub (...). T. S. (1) — Burmistrz O.”;

przy czym pozwany winien opublikować sprostowanie w dziale (...) albo zasygnalizować je w tym dziale z jednoczesną publikacją w tym samym wydaniu Gazety.

5. „W artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 17 lipca 2011 r. pod tytułem „Spółdzielnia chwali nowe władze O., gdyż zaoszczędzi pieniądze”, zawarto nieścisłą informację sugerującą, iż, „ nowe władzę O. remontują drogę, choć obowiązek ten spoczywa po stronie dewelopera — Spółdzielni Mieszkaniowej w O.. Wyjaśnić natomiast należy, że odcinek Drogi (...) od ul. (...), stanowi własność Gminy i do Gminy należy obowiązek jego wyremontowania. Remont tej drogi został wpisany do budżetu na rok 2010 przez władze poprzedniej kadencji. Działania poprzednich władz Gminy, które następnie odmawiały remontu drogi gminnej nie były zatem w żaden sposób uzasadnione. T. S. (1) — Burmistrz O.”;

przy czym pozwany winien opublikować sprostowanie w dziale (...) albo zasygnalizować je w tym dziale z jednoczesną publikacją w tym samym wydaniu Gazety.

6. W artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 17 lipca 2011 r. pod tytułem „Kosztowny błąd”, zawarto nieprawdziwą informację, iż decyzją obecnego Burmistrza kanalizacja burzowa została ułożona w terminie

późniejszym niż kanalizacja sanitarna, choć wcześniejsze założenia były odmienne, a obie kanalizacje miały być ułożone przez jednego wykonawcę w jednym wykopie i w jednym czasie. W rzeczywistości natomiast Burmistrz T. S. (1) nie zmienił wcześniejszych ustaleń w sprawie jednoczesnego ułożenia obydwu kanalizacji. Równoczesne wykonywanie kanalizacji sanitarnej i deszczowej wymagałoby wniesienia tej ostatniej kanalizacji aportem do spółki (...) co najmniej w połowie 2010 roku, a to mając na uwadze czas niezbędny dla zarejestrowania aportu w spółce (...), wykonania niezbędnej dokumentacji projektowej, uzyskania pozwolenia na budowę oraz dokonania wyboru wykonawcy. Biorąc pod uwagę, że rozpoczęcie prac związanych z kanalizacją sanitarną nastąpiło na podstawie decyzji o pozwoleniu wydanej w roku 2010, to celem jednoczesnego wykonania kanalizacji sanitarnej i deszczowej, uchwała Rady Miejskiej o wyrażeniu zgody na wniesienie deszczówki aportem do spółki (...), powinna zostać podjęta jeszcze za kadencji Burmistrza Pani A. R.. Burmistrz T. S. (1) nie miał żadnego wpływu na oddzielne wykonywanie prac związanych z ułożeniem kanalizacji sanitarnej i deszczowej. T. S. (1) – Burmistrz O..";

przy czym pozwany winien opublikować sprostowanie w dziale (...) albo zasygnalizować je w tym dziale z jednoczesną publikacją w tym samym wydaniu Gazety.

7. „W artykule, który ukazał się, w wydaniu Gazety (...) w dniu 07 sierpnia 2011 r. pod tytułem przybywa urzędników", zawarto nieprawdziwą informację, iż rozrasta się liczba urzędników magistratu. W rzeczywistości zatrudnienie pracowników Urzędu Miasta w O. spadło o 3 osoby w porównaniu do stanu istniejącego w momencie objęcia urzędu przez Burmistrza T. S. (1), a mianowicie z 116 osób na dzień przekazania (...) przez Burmistrza A. R. do 113 osób na dzień 01.08.2011 r.. T. S. (1) – Burmistrz O..",

przy czym pozwany winien opublikować sprostowanie w dziale (...) albo zasygnalizować je w tym dziale z jednoczesną publikacją w tym samym wydaniu Gazety.

i w pozostałym zakresie powództwo oddalił oraz rozstrzygnął o kosztach procesu (sygn.akt XII C 1885/11).

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne.

Powód T. S. (1) jest od 2010 roku Burmistrzem O.. Pozwany M. M. (1) jest redaktorem naczelnym Gazety (...). Wydawcą tego tygodnika jest spółka cywilna Handel (...), M. M. (1).

Powód udzielił pełnomocnictwa radcy prawnemu R. M. do wystąpienia z żądaniem sprostowania materiałów prasowych o następującej treści: niniejszym upoważniam radcę prawnego R. M., wpisanego na listę radców prawnych pod numerem Pz- (...), do sporządzenia w moim imieniu oraz w imieniu gminy O. sprostowań oraz odpowiedzi w trybie prawa prasowego oraz występowania przed redaktorem naczelnym redakcji właściwego dziennika lub czasopisma. Burmistrz O. T. S. (1). Treść sprostowań powód opracowywał wspólnie ze wskazanym pełnomocnikiem.

W Gazecie (...) w okresie od 29 maja 2011 roku do 7 sierpnia 2011 roku ukazały się następujące publikacje odnoszące się do powoda.

W numerze 22(697) z dnia 29 maja 2011 roku w dziale (...) publikacja pod tytułem „Inwestycja spartaczona, niedokończona, ale już zapłacona" odnosząca się do budowy budynku socjalnego przy zespole boisk w rejonie ulicy ks. S.. Z publikacji tej wynikało, że firma wykonująca prace budowlane prowadziła je chaotycznie, niedbale oraz z poważnym naruszeniem technologii, a także nie dotrzymała terminu wykonania inwestycji. W artykule znalazło się stwierdzenie, że „prace rozplanowano na drugą połowę roku 2010, choć przedłużono termin odbioru o miesiąc z uwagi na opóźnienie z przyłączem gazu" (...) „gdy wykonawca zgłosił w urzędzie miejskim zakończenie prac, władze gminy niefrasobliwie za nie zapłaciły". W treści artykułu wskazano również, że „gmina miała też obowiązek umniejszenia zapłaty o odsetki karne od opóźnionego terminu oddania inwestycji. Mimo to wykonawcy wypłacono należności w całości", „Jak doszło do tego i komu to było na rękę, by zapłacić za niewykonane prace, za spartaczoną i niedokończoną budowę? O to zapewne zapytają burmistrza radni podczas najbliższego posiedzenia rady miejskiej"

Pismem z dnia 15 czerwca 2011 roku, reprezentujący powoda pełnomocnik radca prawny R. M., powołując się na treść załączonego do pisma pełnomocnictwa, wezwał redaktora naczelnego Gazety (...) do opublikowania sprostowania w trybie art. 31 prawa prasowego opisanego wyżej artykułu o następującej treści: „w artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 29 maja 2011 roku pod tytułem „Inwestycja spartaczona, niedokończona, ale już zapłacona” zawarto nieprawdziwą informację sugerującą, że obecne władze Gminy wypłaciły wynagrodzenie za nienależycie wykonane roboty budowlane dotyczące budowy budynku socjalnego przy ul. (...). S.. W rzeczywistości natomiast, pełna kwota wynagrodzenia została wypłacona dopiero po usunięciu wszelkich usterek stwierdzonych przez Inspektora nadzoru wspólnie z Wykonawcą robót co miało miejsce w dniu 13.05.2011 r. Do czasu usunięcia usterek, Gmina wypłaciła jedynie bezpieczną kwotę wynagrodzenia nie uwzględniającą wartości prac zakwestionowanych.

Odnośnie obowiązku Gminy umniejszenia wynagrodzenia o odsetki karne za opóźnienie w realizacji inwestycji wyjaśnić należy, że zapłata wynagrodzenia należnego Wykonawcy nie wyklucza dochodzenia przez Gminę roszczeń z tytułu kary umownej, błędnie nazwanej „odsetkami karnymi”, za nieterminową realizację inwestycji. W artykule zawarto też nieprawdziwą informację, jakoby pierwotny umowny termin wykonania robót został przesunięty jedynie o miesiąc z uwagi na opóźnienia z przyłączem gazu. W rzeczywistości, umowny termin wykonania robót, ustalony pierwotnie na 14.08.2010 r. został przesunięty przez Burmistrza poprzedniej kadencji o ponad 3 miesiące, tj. do dnia 30.11.2010 r.”

Wskazane wezwanie zostało przesłane przesyłką poleconą na adres: R. Naczelnny M. M. (1) Gazeta (...) ul. (...), (...)- (...) O. i odebrane w dniu 22 czerwca 2011 roku przez stronę pozwaną. Pozwany M. M. (1) nie udzielił odpowiedzi na żądanie sprostowania, jak i nie dokonał sprostowania objętego żądaniem materiału prasowego, pomimo zapoznania się z jego treścią.

W numerze 23(698) z dnia 5 czerwca 2011 roku w dziale (...) ukazała się publikacja pod tytułem „Udzielono im pomocy z (...) podatków - lista S.”, w której wymieniono nazwy firm, instytucji oraz nazwiska osób fizycznych, którym udzielono tzw. pomocy publicznej ze środków pochodzących z budżetu gminy. Artykuł zawierał stwierdzenie, że wykaz wskazanych wyżej podmiotów obejmował tych, „do których w różnej formie, na podstawie stosownych przepisów, dopłacili mieszkańcy gminy ze swoich podatków”.

Pismem z dnia 15 czerwca 2011 roku reprezentujący powoda pełnomocnik radca prawny R. M., powołując się na treść załączonego do pisma pełnomocnictwa, wezwał redaktora naczelnego Gazety (...) do opublikowania sprostowania w trybie art. 31 prawa prasowego opisanego wyżej artykułu o następującej treści: „w artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 5 czerwca 2011 roku pod tytułem „Udzielono im pomocy z (...) podatków - lista S.”, zawarto nieścisłą informację, iż (...) wykaz osób, firm i instytucji, którym w minionym roku udzielono tzw. pomocy publicznej obejmuje tych, do których (...) dopłacili mieszkańcy gminy ze swoich podatków”. W rzeczywistości natomiast, środki, fc z których udzielona została przez władze gminy pomoc publiczna, pochodziły z budżetu Skarbu Państwa, a nie z budżetu gminy. Środki te pochodzą z dotacji celowej otrzymywanej przez Gminę na realizację zadania dotyczącego zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego, a uzyskiwane są w oparciu o przepisy ustawy z dnia 10 marca 2006 r. - o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej (Dz.U.06.160.11320). Ponadto należy wyjaśnić, że jedynie 13 osób z opublikowanej listy uzyskało pomoc publiczną poprzez umorzenie zaległości, odroczenie terminu ich zapłaty lub rozłożenie ich na raty, a żadna z tych form pomocy publicznej nie jest związana z dopłatami przez mieszkańców Gminy. Z tych 13 osób, dwanaście uzyskało pomoc publiczną udzieloną przez Burmistrza poprzedniej kadencji”.

Wskazane wezwanie zostało przesłane przesyłką poleconą na adres: R. Naczelnny M. M. (1) Gazeta (...) ul. (...), (...)- (...) O. i odebrane w dniu 22 czerwca 2011 roku przez stronę pozwaną. Pozwany M. M. (1) nie udzielił odpowiedzi na żądanie sprostowania, jak i nie dokonał sprostowania objętego żądaniem materiału prasowego, pomimo zapoznania się z jego treścią.

W numerze 25(700) z dnia 19 czerwca 2011 roku w dziale (...) ukazała się publikacja pod tytułem „Ciepłej u burmistrza”, w której wskazano, że „Gmina za niemal 200 tysięcy złotych wykona termomodernizację, pomagającą

w dużej mierze na wymianie kotła centralnego ogrzewania w szkole w K.. Warto dodać, że kocioł zasila centralne ogrzewanie na terenie całej szkoły, w tym sali gimnastycznej i mieszkania burmistrza S."

Pismem z dnia 27 czerwca 2011 roku reprezentujący powoda pełnomocnik radca prawny R. M., powołując się na treść załączonego do pisma pełnomocnictwa, wezwał redaktora naczelnego Gazety (...) do opublikowania sprostowania w trybie art. 31 prawa prasowego opisanego wyżej artykułu o następującej treści: „W artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 19 czerwca 2011 roku pod tytułem „Ciepłej u burmistrza", zawarto nieprawdziwą informację, iż „(...) kocioł zasila centralne ogrzewanie na terenie całej szkoły, w tym S. gimnastycznej i mieszkania burmistrza S.". W rzeczywistości podana informacja jest nieprawdziwa, gdyż mieszkanie burmistrza S. nie jest ogrzewane przy wykorzystaniu kotła centralnego ogrzewania w szkole w K."

Wskazane wezwanie zostało przesłane przesyłką poleconą na adres: R. Naczelnny M. M. (1) Gazeta (...) ul. (...), (...)-(...) O. i odebrane w dniu 6 lipca 2011 roku przez stronę pozwaną. Pozwany M. M. (1) nie udzielił odpowiedzi na żądanie sprostowania, jak i nie dokonał sprostowania objętego żądaniem materiału prasowego.

W numerze 704 Gazety (...) z dnia 14 lipca 2011 roku opublikowano materiał prasowy pod tytułem „K. dementuje". Z treści artykułu wynika, że do redakcji gazety zwróciła się dyrektor szkoły, z którą sąsiaduje mieszkanie burmistrza, Z. i, K., stanowczo oświadczając: „T. nie jest do mnie podłączony żadną rurką i nie korzysta z ciepła szkoły". W dalszej części materiału prasowego znalazło się stwierdzenie: „przekazujemy tę informację, bo nikt w gminie nie wie lepiej niż pani dyrektor, z jakiego ciepła korzysta burmistrz S.. Już tylko z reporterskiego obowiązku dodajemy, że dom, w którym on mieszka niedawno gmina solidnie ociepiła, więc nie ma obaw o zimno".

W numerze (...) z dnia 26 czerwca 2011 r. w dziale (...), ukazała się publikacja, pod tytułem „O. dyrektorem (...) sportu", w której zasugerowano, że rady J. O. został dyrektorem (...) Centrum (...) w wyniku „nieformalnego porozumienia pomiędzy lokalnymi strukturami (...) i (...), dotyczącego poparcia (...) dla szefa Platformy, a zarazem burmistrza O. T. S. (1).

Podana informacja jest nieprawdziwa, gdyż nie zawarto żadnego nieformalnego porozumienia pomiędzy (...) i (...), którego elementem byłby wybór J. O. na dyrektora (...). Wybór tej osoby na dyrektora (...) wynikał z przeprowadzonego konkursu i rzetelnej oceny kandydatów, spośród których nowy dyrektor (...) uzyskał najwyższą ocenę u członków komisji konkursowej. Dodatkowo zaznaczyć należy, że żaden z członków Komisji konkursowej nie jest jednocześnie członkiem struktur politycznych(...) lub (...)"

Pismem z dnia 30 czerwca 2011 r. reprezentujący powoda pełnomocnik radca prawny R. M., powołując się na treść pełnomocnictwa, wezwał redaktora naczelnego Gazety (...) do opublikowania sprostowania w trybie art. 31 prawa prasowego w/w artykułu o treści „w artykule, który ukazał się w wydaniu gazety (...) w dniu(...) r. pod tytułem „O. dyrektorem (...) sportu" zawarto nieprawdziwą informację, iż wybór na dyrektora (...) J. O. był elementem nieformalnego porozumienia pomiędzy lokalnymi strukturami (...) i (...) dotyczącego poparcia (...) dla szefa Platformy a zarazem burmistrza O. T. S. (1). Podana informacja jest nieprawdziwa gdyż, nie zawarto żadnego nieformalnego porozumienia pomiędzy (...) i (...), którego elementem byłby wybór J. O. na dyrektora (...). Wybór tej osoby na dyrektora (...) wynikał z przeprowadzonego konkursu i rzetelnej oceny kandydatów, spośród których nowy dyrektor (...) uzyskał najwyższą ocenę u członków komisji konkursowej. Dodatkowo zaznaczyć należy, że żaden z Członków komisji konkursowej nie jest jednocześnie członkiem struktur politycznych (...) lub (...)"

Wskazane wezwanie zostało przesłane przesyłką poleconą na adres: R. Naczelnny M. M. (1) Gazeta (...) ul. (...), (...)-(...) O. i odebrane w dniu 6 lipca 2011 roku przez stronę pozwaną. Pozwany M. M. (1) nie udzielił odpowiedzi na żądanie sprostowania, jak i nie dokonał sprostowania objętego żądaniem materiału prasowego, pomimo zapoznania się z jego treścią.

W numerze 26(702) z dnia 3 lipca 2011 roku w dziale (...) ukazała się publikacja pod tytułem Sportowa późno, ale wreszcie", w której wskazano, że: „dopiero 13 czerwca burmistrz S. podpisał umowę na budowę ulicy (...) w O." (...). „Tymczasem minęło ponad pół roku zanim ogłoszono przetarg (...). Zmarnowano dużo czasu, zmarnowano wiele

pieniędzy. Gdyby przetarg odbył się w styczniu czy lutym, cena byłaby z pewnością niższa". Pismem z dnia 2 sierpnia 2011 roku reprezentujący powoda pełnomocnik radca prawny R. M., powołując się na treść załączonego do pisma pełnomocnictwa, wezwał redaktora naczelnego Gazety (...) do opublikowania sprostowania w trybie art. 31 prawa prasowego opisanego wyżej artykułu o następującej treści: „w artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 3 lipca 2011 roku pod tytułem Sportowa późno, ale wreszcie", zawarto nieprawdziwą informację, iż przetarg na budowę ulicy (...) został ogłoszony dopiero po ostatnich wyborach i zmianie władz. W rzeczywistości natomiast przetarg na budowę ulicy (...) wraz z kanalizacją deszczową został ogłoszony we wrześniu 2011 r. Nadto należy wyjaśnić nieścisłe informacje zawarte w tym artykule, a dotyczące opóźnień w podpisaniu umowy z wykonawcą robót. Podpisanie umowy na wykonanie robót wymagało bowiem uprzedniego ustalenia spadkobierców po jednym z właścicieli nieruchomości, którym przysługuje roszczenie o odszkodowanie za grunt wydzielony pod drogę i w tej sytuacji nie było w żaden sposób zawinione przez Burmistrza Gminy O."

Wskazane wezwanie zostało przesłane przesyłką poleconą na adres: R. Naczelną M. M. (1) Gazeta (...) ul. (...), (...)- (...) O. i odebrane w dniu 9 sierpnia 2011 roku przez stronę pozwaną. Pozwany M. M. (1) nie udzielił odpowiedzi na żądanie sprostowania, jak i nie dokonał sprostowania objętego żądaniem materiału prasowego, pomimo zapoznania się z jego treścią.

W numerze 29(704) z dnia 17 lipca 2011 roku w dziale (...) ukazała się publikacja pod tytułem „Spółdzielnia chwali nowe władze O., gdyż zaoszczędzi pieniądze", w której sugerowano, że pomiędzy spółdzielnią, a dawnymi władzami O. istniał spór, gdyż dotychczasowe władze nie chciały wyłożyć pieniędzy na budowę drogi, bo twierdziły, że zapewnienie drogi do nowych budynków jest obowiązkiem prawnym dewelopera. W treści artykułu wskazano także, że: „nowe władze miasta jednak wyłożyły pieniądze z podatków i zamierzają zbudować do bloków spółdzielczych nową drogę. Spółdzielnia musiała jedynie zapłacić za dokumentację. Mieszkańcy nowych bloków mogą odetchnąć z ulgą, ponieważ to oni tracili najwięcej na kłótni pomiędzy upartymi samorządowcami i skąpą spółdzielnią".

W tym samym numerze Gazety (...) w dziale (...) ukazała się również publikacja pod tytułem „Kosztowny błąd", w której wskazano, że „Koparki powróciły w minionym tygodniu na ulicę (...), gdzie na odcinku od rynku do poczty ułożono kilka miesięcy temu kanalizację sanitarną. Z powodu decyzji burmistrza, ulicę znów trzeba rozkopać, aby tym razem ułożyć tam kanalizację deszczową. W założeniu obie te sieci miały być ułożone przez jednego wykonawcę w jednym wykopie i w jednym czasie. Burmistrz zdecydował jednak, że będzie inaczej i kanalizację burzową ułoży się później. (...) Aby błąd w decyzji zatuszować, S. obiecał, że tzw. burzówkę ułoży się metodą bezwykopową, co nie spowoduje przynajmniej kosztów ponownego rozgrzebywania ulic. Słowa nie dotrzymał".

Pismem z dnia 2 sierpnia 2011 roku reprezentujący powoda pełnomocnik radca prawny R. M., powołując się na treść załączonego do pisma pełnomocnictwa, wezwał redaktora naczelnego Gazety (...) do opublikowania sprostowania w trybie art. 31 prawa prasowego artykułu „Spółdzielnia chwali nowe władze O., gdyż zaoszczędzi pieniądze" o następującej treści: „w artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 17 lipca 2011 roku pod tytułem „Spółdzielnia chwali nowe władze O., gdyż zaoszczędzi pieniądze", zawarto nieścisłą informację sugerującą, że nowe władze O. remontują drogę, choć obowiązek ten spoczywa po stronie dewelopera - Spółdzielni Mieszkaniowej w O.. Wyjaśnić natomiast należy, że odcinek Drogi(...) od ul. (...), stanowi własność Gminy i to do gminy należy obowiązek jego wyremontowania. Remont tej drogi został wpisany do budżetu na rok 2010 przez władze poprzedniej kadencji. Działania poprzednich władz Gminy, które następnie odmawiały remontu drogi gminnej nie były zatem w żaden sposób uzasadnione".

W tym samym piśmie zwrócono się również o sprostowanie artykułu, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 17 lipca 2011 r. pod tytułem „Kosztowny błąd" poprzez opublikowanie następującego sprostowania: „W artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 17 lipca 2011 roku pod tytułem „Kosztowny błąd" zawarto nieprawdziwą informację, iż decyzją obecnego Burmistrza kanalizacja burzowa została ułożona w terminie późniejszym niż kanalizacja sanitarna, choć wcześniejsze założenia były odmienne, a obie kanalizacje miały być ułożone przez jednego wykonawcę w jednym wykopie i w jednym czasie. W rzeczywistości natomiast Burmistrz T. S. (1) nie zmienił wcześniejszych ustaleń w sprawie jednoczesnego ułożenia obydwu kanalizacji. Równoczesne wykonywanie

kanalizacji sanitarnej oraz deszczowej wymagałoby wniesienia tej ostatniej kanalizacji aportem do spółki (...) co najmniej w połowie ubiegłego roku, a to mając na względzie czas niezbędny dla zarejestrowania aportu w spółce (...), wykonania niezbędnej dokumentacji projektowej, uzyskania pozwolenia na budowę oraz dokonania wyboru wykonawcy. Biorąc pod uwagę, że rozpoczęcie prac związanych z kanalizacją sanitarną nastąpiło na podstawie decyzji o pozwoleniu wydanej w 2010 r., to celem jednoczesnego wykonania kanalizacji sanitarnej i deszczowej, uchwała Rady Miejskiej o wyrażeniu zgody na wniesienie deszczówki aportem do spółki (...), powinna zostać podjęta jeszcze za kadencji Burmistrza Pani A. R.. Burmistrz T. S. (1) nie miał zatem żadnego wpływu na oddzielne wykonywanie prac związanych z ułożeniem kanalizacji sanitarnej i deszczowej".

Wskazane wezwanie zostało przesłane przesyłką poleconą na adres: R. Naczelnny M. M. (1) Gazeta (...) ul. (...), (...)- (...) O. i odebrane w dniu 9 sierpnia 2011 roku przez stronę pozwaną. Pozwany M. M. (1) nie udzielił odpowiedzi na żądanie sprostowania, jak i nie dokonał sprostowania objętego żądaniem materiału prasowego, pomimo zapoznania się z jego treścią.

W numerze 32(707) z dnia 7 sierpnia 2011 roku w rubryce (...) ukazała się publikacja pod tytułem „Przybywa urzędników”, w której znalazły się następujące stwierdzenia: „w niespotykanym dotąd tempie rozrasta się liczba urzędników magistratu. Niedawno przybyło sześciu kolejnych, w tym czterech kierowników z kierowniczą pensją”.

Pismem z dnia 19 sierpnia 2011 roku reprezentujący powoda pełnomocnik radca prawny R. M., powołując się na treść załączonego do pisma pełnomocnictwa, wezwał redaktora naczelnego Gazety (...) do opublikowania sprostowania w trybie art. 31 prawa prasowego opisanego wyżej artykułu o następującej treści: „W artykule, który ukazał się w wydaniu Gazety (...) w dniu 7 sierpnia 2011 roku pod tytułem „Przybywa urzędników”, zawarto nieprawdziwą informację, iż rozrasta się liczba urzędników magistratu. W rzeczywistości zatrudnienie pracowników Urzędu Miasta w O. spadło o 3 osoby w porównaniu do stanu istniejącego w momencie objęcia urzędu przez Burmistrza T. S. (1), a mianowicie ze 116 osób na dzień przekazania (...) przez Burmistrza A. R. do 113 osób na dzień 01.08.2011 r.”

Wskazane wezwanie zostało przesłane przesyłką poleconą na adres: R. Naczelnny M. M. (1) Gazeta (...) ul. (...), (...)- (...) O. i odebrane w dniu 26 sierpnia 2011 roku przez stronę pozwaną. Pozwany M. M. (1) nie udzielił odpowiedzi na żądanie sprostowania, jak i nie dokonał sprostowania objętego żądaniem materiału prasowego, pomimo zapoznania się z jego treścią.

Apelację wniósł pozwany, zaskarżając wyrok Sądu Okręgowego w punktach 1,2,3,4,5,6,9 i 10.

Skarżący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia powództwa oraz zasądzenia kosztów postępowania za obie instancje. Żądaniem ewentualnym było uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Pozwany zarzucił naruszenie:

- przepisów prawa materialnego tj. „art. 95 kodeksu cywilnego poprzez przyjęcie, że sam tekst sprostowania może zostać określony przez pełnomocnika”,
- naruszenie prawa materialnego tj. „art. 31 obecnie 31 a prawa prasowego poprzez przyjęcie, że powód jako osoba fizyczna wystąpił z wnioskiem o opublikowanie sprostowania”,
- naruszenie prawa materialnego tj. „art. 31 a prawa prasowego poprzez uwzględnienie żądania pozwu pomimo, iż sprostowania nie zostały podpisane i w konsekwencji Sąd I instancji orzekł ponad żądanie pozwu w zakresie dodania przez Sąd I instancji podpisu (...) w każdej z treści sprostowań”,
- naruszenie „art. 39 par. 2 prawa prasowego w brzmieniu „Roszczeń, o których mowa w ust. 1 nie można dochodzić po upływie roku od opublikowania materiału prasowego, poprzez przyjęcie, że pomimo rocznego terminu przewidzianego w tym przepisie powód mógł w dalszym ciągu dochodzić roszczenia”,

- naruszenia „art. 31 prawa prasowego poprzez nie badanie przez Sąd i instancji, czy informacje zawarte w artykułach są nieprawdziwe bądź nieścisłe”.

Powód w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne Sądu I instancji i przyjmuje je za własne. Wypada zatem odnieść się do zarzutów apelacyjnych.

Nie zasługiwały na uwzględnienie zarzuty naruszenia art. 95 kodeksu cywilnego, a także „art. 31 a prawa prasowego poprzez uwzględnienie żądania pozwu pomimo, iż sprostowania nie zostały podpisane i w konsekwencji Sąd I instancji orzekł ponad żądanie pozwu w zakresie dodania przez Sąd I instancji podpisu (...) w każdej z treści sprostowań. Stosownie do treści art. 95 k.c. każdej czynności prawnej można dokonać przed przedstawicielem, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie wynikających z właściwości czynności. Ustawa Prawo prasowe nie zawiera żadnego wyłączenia, które uniemożliwiałoby sporządzenie sprostowania przez pełnomocnika. Zgodnie z treścią art. 95 ust. 2 kodeksu cywilnego taka czynność wywiera skutki bezpośrednio dla mocodawcy. Treść pełnomocnictwa - udzielonego przez powoda T. S. (2) radcy prawnemu R. M. - w sposób wyraźny i nie budzący wątpliwości umocowywała pełnomocnika do sporządzenia sprostowań w trybie określonym w przepisach prawa prasowego. W dalszej kolejności podkreślenia wymaga, że artykuły prasowe o których sprostowanie wniósł powód, w swej treści wyraźnie wskazywały, że dotyczą one T. S. (1), jako Burmistrza O.. W artykułach prasowych pod tytułami „Ciepłej u burmistrza”, „Udzielono im pomocy z (...) podatków - lista S.”, „O. dyrektorem (...) sportu”, „Kosztowny błąd” bezpośrednio wskazano nazwisko powoda, bądź też zajmowaną przez niego funkcję. Pozwoliło to na określenie powoda jako osoby, do działania, bądź też zaniechania której odnosi się publikowany artykuł. W publikacjach - „Inwestycja spartaczona, niedokończona ale już zapłacona”, „Spółdzielnia chwali nowe władze O., gdyż zaoszczędzi pieniądze”, „Przybywa urzędników” imiennie nie wskazano na powoda jako podmiot, którego dotyczy materiał prasowy, ale kontekst wskazanych artykułów, czy też posłużenie się takimi określeniami jak „nowe władze O.”, „urzędnicy magistratu”, „burmistrz” wskazując na instytucję, z którą powód jest związany i za którą z racji pełnienia funkcji burmistrza jest odpowiedzialny. Powyższe czyni powoda bezpośrednio zainteresowanym publikacją i jej sprostowaniem, zarówno jako osobą fizyczną, jak i organ wykonawczy gminy (art. 11 a § 1 pkt. 2, art. 26 ustawy o samorządzie gminnym).

W dalszej kolejności wskazać należy, iż art. 31 a nie obowiązywał w dacie, w której powód składał wnioski o sprostowanie. Artykuł ten został dodany przez art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 września 2012 r. (Dz.U.2012.1136) zmieniającej ustawę z dnia 2 listopada 2012 r. Już tylko z tej przyczyny zarzut ten nie mógł okazać się trafny. Jak już wcześniej wskazano publikacje prasowe w swej treści bezpośrednio wskazywały na osobę T. S. (1) i wiązały się z pełnioną przez niego funkcją Burmistrza O.. Dodanie pod sprostowaniem określenia Burmistrz O., ma na celu zindywidualizowanie osoby domagającej się sprostowania i to tym bardziej, że wspomniane artykuły wiązały się z powodem w kontekście pełnionej przez niego funkcji. Powód udzielił prawidłowego pełnomocnictwa radcy prawnemu do działania w swoim imieniu, a zatem nie sposób uznać, że „Sąd orzekł ponad żądanie pozwu”. Istotą pełnomocnictwa jest działanie na rzecz i w imieniu mocodawcy, a powód upoważnił (k.4) reprezentującego radcę prawnego do „ (...) sporządzenia w moim imieniu sprostowań oraz odpowiedzi w trybie prawa prasowego oraz do występowania przed redaktorem naczelnym redakcji właściwego dziennika lub czasopisma, jak również do dochodzenia związanych z tym roszczeń przez sądami powszechnymi (...)”.

Chybiony okazał się również zarzut naruszenia art. 39 ust. 2 prawa prasowego. Zgodnie z treścią tego przepisu roszczenie o sprostowanie wygasa, jeżeli nie będzie dochodzone w ciągu roku od dnia opublikowania materiału prasowego. Lektura akt wskazuje, że artykuły prasowe dotyczące powoda publikowane były na łamach gazety (...) w okresie od 29 maja 2011 r. do 7 sierpnia 2011 r. Powództwo zostało wniesione w dniu 3 października 2011 r., a zatem nie sposób przyjąć, że powód uchybił terminowi określonymu w art. 39 ust. 2 prawa prasowego.

Zarzut naruszenia art. 31 prawa prasowego, którego naruszenie skarżący upatrywał w „nie badaniu przez Sąd i instancji, czy informacje zawarte w artykułach są nieprawdziwe bądź nieściśle” jest nieuzasadniony. Przewidziany w art. 31 pkt 1 prawa prasowego obowiązek bezpłatnego opublikowania przez redaktora naczelnego redakcji właściwego dziennika lub czasopisma dotyczy rzeczowego i odnoszącego się do faktów sprostowania wiadomości nieprawdziwej lub nieścisłej. Z przepisu tego nie wynika uprawnienie redaktora naczelnego do dokonywania oceny, czy wiadomość, której sprostowania domaga się zainteresowany, jest prawdziwa i ścisła, czy też pozbawiona tych cech. Uprawnienia takiego nie przewiduje również art. 33 prawa prasowego określający przyczyny odmowy opublikowania sprostowania. Sprostowanie ma umożliwić zainteresowanemu przedstawienie własnej wersji wydarzeń, ustawodawca bowiem - nakazując odnoszenie się do faktów - zezwala prostującemu wiadomość na przedstawienie opinii publicznej i, tego, jak te fakty odbiera. Sprostowanie z natury rzeczy służy więc przedstawieniu przez prostującego jego subiektywnego punktu widzenia. Wykładnia ta znalazła wyraz także w orzecznictwie Sądu Najwyższego i Sąd Apelacyjny ją podziela (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2003 r., III KK 13/03, OSNKW 2003, nr 11-12, poz. 98). Dodać wypada, że nie pozbawia ona skarżącego środka obrony, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3 prawa prasowego, przepis ten bowiem uprawnia redaktora naczelnego do odmowy opublikowania sprostowania lub odpowiedzi, jeżeli ich treść lub forma nie jest zgodna z zasadami współżycia społecznego. Nie chodzi w nim zatem o badanie prawdziwości wiadomości, której sprostowania domaga się zainteresowany, lecz o analizę treści i formy samego sprostowania pod kątem ich zgodności z zasadami współżycia społecznego. Tymczasem skarżący nie podjął nawet próby wykazania, że zaaprobowana przez Sąd odwoławczy treść oraz forma sprostowania i odpowiedzi pozostawała w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego. Z tych też względów także i ten zarzut nie mógł odnieść zamierzonego skutku prawnego.

Biorąc to pod uwagę Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację. O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i § 10 ust. 2 w zw. z § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

P.Górecki J.Futro M.Głowacka